

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XIII. Nunc Judicium est mundi: nunc Princeps hujus Mundi ejcietur foras: & ego si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad me ipsum. Jo. 12. v. 31.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

XIII.

*Nunc Judicium est mundi: nunc Princeps hujus Mundi ejcietur foras:
 & ego si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad me ipsum.*
 Jo. 12. v. 31.

Considera duos fuisse effectus for-
 tunatissimos, qui obrinebantur
 per mortem Christi. Unus erat spolia-
 tum demonem Principatu, quo domi-
 nabatur universo generi humano: al-
 ter vero Christum ipsum in illius prin-
 cipatus possessionem introducere. Sed
 ne parum id casu aut temere factum. fa-
 ctum est ex justa sententia, quam Deus
 tulit ut summus Juxta in æquissimo
 judicio, quod Christum inter & dæ-
 monem instituit. atque ideo Christus
 morti vicinus ista verba protulit:
Nunc judicium est Mundi. atque his
 dictis postea subjecit: *Nunc princeps
 hujus Mundi ejcietur foras: & ego si
 exaltatus fuero à terra, omnia traham
 ad me ipsum.* o quos pios sensus eruere
 poteris ex his verbis tam sublimibus
 in utilitatem animæ tuæ, si ijs velis at-
 tendere: ideo illa profundè scrutare.

1. Considera, quomodo homo ul-
 timo sit passus se vinci à dæmone, pra-
 bendo consensum malo: atque ideo
 iusto DEI judicio subito fuerit damna-
 tus ad infelicem servitutem ejus crude-
 lis tyranni, quem sibi elegerat. Nec
 potuisset miser unquam ab illa exime-
 re se ipsum: imò summâ vecordiâ suc-
 cedentibus cedens tentationibus, quo-
 tidie cumulasset peccata eò usque, ut

in ijs moriendo pœnas daret, que
 tunc in igne æterno illi parabantur.
 Hinc ergo potestas dæmonis in homi-
 nem, ut ait Augustinus l. 3. de lib. arb.
 c. 10. in se erat justa, quamvis perfidus
 eam exerceret intentione injustis-
 simâ. At si justa fuit, talis non fuit,
 quòd ullo titulo juris illi deberetur, so-
 lum erat justa, quia DEO placuit eam
 illi concedere: sicut justa est potestas,
 quam carnifex habet in Reum, post-
 quam illam accepit à Principe. Po-
 terat ergo DEUS, si placuisset, facere
 gratiam homini: & sicut jam ultro
 dedit in manus dæmonis, ita poterat
 etiam inde eruere, quin per hoc mi-
 nimam illi injuriam faceret: eo ferè
 modo, quo quivis Princeps cum vult,
 potest eripere reum de manu carnificis,
 quin isti ulla fiat injuria. At DEUS
 in hunc modum agere renuit: *DEVS
 judicij Dominus.* II. 30. v. 18. & ideo
 voluit causam istam absolvi, ut ita id-
 quar, non in tribunali gratiæ, sed Jus-
 titiæ. In hunc finem disposuit, ut
 JESUS Christus suus Filius, Sanctis-
 simus, Innocentissimus, Illibatissimus,
 & solus inter homines non subjectus
 servituti dæmonis, in terram descen-
 deret, & in se ipso eorum culpas ex-
 olveret. Vidit dæmon in mundo Vi-
 rum

rum tam sanctum, & nimis audax exercere in ipsum pari factu voluit illud suum Dominium. ausus est in deserto ad eum tentandum impudenter accedere, & vel ipsam suadere Idololatriam: illum persequatur, impugnabat, peccabat insidijs, demum efficiebat, ut furore summo damnaretur ad mortem non fecus, ac si & ipse tanquam peccator eam dignus foret. Voti sui damnatus est perfidus, temeritate usus vehementissimam ad concitandum populum Hebraeorum in exterminium Christi. Christus iustissimè provocavit ad Patrem suum dilectum. *Exurge DEVS, iudica causam meam.* Pl. 73. v. 22. audivit Pater, uti par erat, contra daemone[m] pronuntiata sententiam, quam ille fremens accepit instar fulminis horrendi de caelo ronanem. *De caelo auditum fecisti iudicium.* Pl. 75. v. 9. & quoniam iniuste tentavit dominium suum extendere in Christum, quamprimum illo quoque fuit privatus, quod in reliquos homines illi erat concessum, fuitque declaratum dictum dominium jure debitum esse Christo, qui abunde satisfecisset pro peccatis universi generis humani: non daemone, qui illa solum augere cuperet abutendo potestate licet iusta ad facienda iniusta. Ecce igitur, quid voluerit Christus exprimerè, cum Passioni suae vicinus dixit: *Nunc iudicium est Mundi.* Exprimerè voluit, nunc demum appropinquare horam, qua sit ferenda sententia, ad quem pertineret dominium totius Generis humani, significati per

nomen Mundi, an ad se, cuius fecisset ad illius salutem afferret, an potius ad daemone[m], qui tam riosè illud esset persecutus. Quis ad ista, qui credis te, ut dicitur opere exiisse servitute diaboli? potius, quantis id steterit, & quae immensis arumnis, quas vel in daemone accepit DEI Filius, ac si ipse quoque fuisset homo tui similis. *Tentatus per omnia similitudine absque peccato.* Hebr. 4. 15. Et tibi cura non erit, ut contaceam, exercere erga DEI Filium lam gratitudinem, ad quam perquam obligaris, persequendo & impugando diabolum, qui, si posset, videret illi strueret insidias.

3. Considera, quomodo sententiam tam equam primo loco non sit spoliatio, quae, ut paulo antebam, facta est tollendo Principatum daemone, qui illi in omne generum culpa obnoxium concedebat. Atque hoc Christus intelligebat, cum adjungens dixit: *Nunc Princeps huius Mundi eicietur foras.* Princeps huius Mundi (nescio quam splendida sit aetonomalia) daemone dicitur plura scripturae locis. *Venit Princeps huius Mundi.* Et in me non habet quicquam. Jo. 14. v. 3. *Princeps huius Mundi jam iudicatus est.* Jo. 16. v. 11. de quo re hoc illi nomen tribuitur, nisi propter auctoritatem, quae illi data est a Mundi malignum? *Ipsè est Rex per universos filios superbia.* Job. 1. v. 25. Jam verò tali auctoritate privatus est per expressam sententiam

maximè ob injurias, quas Christo in-
tulit. Ideo Christus dicebat jam esse
tempus, quo Princeps tam malus de-
mum expectatur foras, non quidem ex
Mundo (id enim iustis de causis fieri
debet) at è suo Principatu. *Nunc
Princeps huius Mundi ejicietur foras.*
hoc est, foras à ditione, foras è domnati-
one, foras è regno. Unde sequitur eos,
qui nihilominus remanent sub pote-
state demonis, uti sunt tot Idololatras,
tot Hebræi, tot Ethnici, tot Mahome-
tani, & tot etiam Catholici nimis quàm
multi, non remanere, quasi dæmon ha-
beat in ipsos eam potestatem, quam
haberet, si Christus non esset mortuus
pro ipsis: sed manent, quia stultè ma-
nere volunt, hincque vilissima, que
possunt esse, mancipia, que voluntaria
vocantur. Verum siquidem est, ho-
mines non potuisse unquam exire de
potestate demonis absque gratia,
quam illis Christus morte suâ prome-
tuit, atpositâ hac gratiâ aliter res ha-
beret, hac enim potestâ poterant, si vel-
lent, exire omnes. *Nunc enim soluti
sumus à lege mortis, in quâ detinebamur.*

Rom. 7. v. 6. atque idcirco, si dæmon
adhuc est Princeps, quatenus eos sibi
subiectos habet, solum est Princeps e-
orum electione, quia illi obedire ma-
lunt quàm Christo. Quid interim vi-
detur tibi de scelere perduellionis tam
audaci, quod adhuc committit pars
ranta generis humani? numquid meri-
tò videtur tibi deplorandum, & dete-
standum, & quoad vires tuas permit-
tunt, omni studio funditus extirpandû?
Quid foret igitur, si è contrario tu
quoque unus esses è conjuratis, ad eam
magis exaugendam? Restaret confi-
derandus alter effectus, qui sequeba-
tur sententiam datam à Patre æterno
in favorem Christi, nempe ut is adiret
possessionem ejus Principatûs, qui au-
ferrebat dæmoni. Quem effectum
Christus verbis illis expressit: *Et ego
si exaltatus fuero à terra, omnia traham
ad me ipsum.* Verùm ut ista commo-
diùs & pro merito possint ponderari,
placeat transmittere in sequentem
diem, quo opportunè cele-
bratur Exaltatio S.
Crucis.

XIV.

Exaltatio Crucis.

*Et ego, si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad me ipsum. Jo.
12. v. 31.*

1. Considera morem esse satis pro-
prium Scripturæ sacræ, ut dicat
Omnia, quando vult designare omnes

homines. sic legitur uno loco: *omne,
quod dat mihi Pater, ad me veniet.* hoc
est, *omnis homo.* Jo. 6. & alio: *Con-*
clusit

Ooo o 3